

Sabbat Wa-etchanan

23./24. Juli 2021 Tu b'Aw

Deuteronomy 6:1-7:11

(1) And this is the Instruction—the laws and the rules—that the LORD your God has commanded [me] to impart to you, to be observed in the land that you are about to cross into and occupy, (2) so that you, your children, and your children's children may revere the LORD your God and follow, as long as you live, all His laws and commandments that I enjoin upon you, to the end that you may long endure. (3) Obey, O Israel, willingly and faithfully, that it may go well with you and that you may increase greatly [in] a land flowing with milk and honey, as the LORD, the God of your fathers, spoke to you. (4) Hear, O Israel! The LORD is our God, the LORD alone. (5) You shall love the LORD your God with all your heart and with all your soul and with all your might. (6) Take to heart these instructions with which I charge you this day. (7) Impress them upon your children. Recite them when you stay at home and when you are away, when you lie down and when you get up. (8) Bind them as a sign on your hand and let them serve as a symbol on your forehead; (9) inscribe them on the doorposts of your house and on your gates. (10) When the LORD your God brings you into the land that He swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, to assign to you—great and flourishing cities that you did not build, (11) houses full of all good things that you did not fill, hewn cisterns that you did not hew, vineyards and olive groves that you did not plant—and you eat your fill, (12) take heed that you do not forget the LORD who freed you from the land of Egypt, the house of bondage. (13) Revere only the LORD your God and worship Him alone, and swear only

דברים ו':א'-ז':א

(א) וְנָתַתְּ הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְמַד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: (ב) לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׂמֵר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אִתָּהּ וּבְנֶה וּבָן־בְּנֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֵיךָ: (ג) וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִטַּב לְךָ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּ מְאֹד כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֵלֶב וּדְבָשׁ: {פ}

(ד) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: (ה) וְאַהֲבַתְּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: (ו) וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עֲלֶיךָ לְלַבֵּבְךָ: (ז) וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בֵּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: (ח) וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: (ט) וְכַתַּבְתָּם עַל־מַזְנוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: {ס} (י) וְהָיָה כִּי יִבְיֵאֵךְ אֱלֹהֵיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָךְ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא־בְנִיתָ: (יא) וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלֵאתָ וּבָרִת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ: (יב) הֲשֹׁמֵר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עֲבָדִים: (יג) אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאִתּוֹ תַעֲבֹד וּבְשִׁמוֹ תִשָּׁבַע: (יד) לֹא תִלְכוּן אַחֲרֵי

by His name. (14) Do not follow other gods, any gods of the peoples about you— (15) for the LORD your God in your midst is an impassioned God—lest the anger of the LORD your God blaze forth against you and He wipe you off the face of the earth. (16) Do not try the LORD your God, as you did at Massah. (17) Be sure to keep the commandments, decrees, and laws that the LORD your God has enjoined upon you. (18) Do what is right and good in the sight of the LORD, that it may go well with you and that you may be able to possess the good land that the LORD your God promised on oath to your fathers, (19) and that all your enemies may be driven out before you, as the LORD has spoken. (20) When, in time to come, your children ask you, “What mean the decrees, laws, and rules that the LORD our God has enjoined upon you?” (21) you shall say to your children, “We were slaves to Pharaoh in Egypt and the LORD freed us from Egypt with a mighty hand. (22) The LORD wrought before our eyes marvelous and destructive signs and portents in Egypt, against Pharaoh and all his household; (23) and us He freed from there, that He might take us and give us the land that He had promised on oath to our fathers. (24) Then the LORD commanded us to observe all these laws, to revere the LORD our God, for our lasting good and for our survival, as is now the case. (25) It will be therefore to our merit before the LORD our God to observe faithfully this whole Instruction, as He has commanded us.” (1) When the LORD your God brings you to the land that you are about to enter and possess, and He dislodges many nations before you—the Hittites, Girgashites, Amorites, Canaanites, Perizzites, Hivites, and Jebusites, seven nations much larger than you— (2) and the LORD your God delivers them to you and you defeat them, you must doom them to destruction: grant them no terms and give them no quarter. (3) You shall not intermarry with them: do not give your

אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
 סביבותיכם: (טו) כי אל קנא יהוה אלהיך
 בקרבך פון יחרה אף יהוה אלהיך בך
 והשמידך מעל פני
 האדמה: {ס} (טז) לא תנסו את
 יהוה אלהיכם באשר נסיתם במסה: (יז)
 שמור תשמרון את מצוות יהוה אלהיכם
 ועדתיו ותקיו אשר צוה: (יח) ועשית
 הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך
 ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר
 נשבע יהוה לאבותיך: (יט) להצד את כל
 איביך מפניך באשר דבר
 יהוה: {ס} (כ) כי ישאלך בנו מחר
 לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר
 צוה יהוה אלהינו אתכם: (כא) ואמרת
 לבנו עבדים היינו לפרעה במצרים
 ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: (כב)
 ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים
 ורעים | במצרים בפרעה ובכל ביתו
 לעינינו: (כג) ואותנו הוציא משם למען
 הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר
 נשבע לאבותינו: (כד) ויצונו יהוה לעשות
 את כל החקים האלה ליראה את יהוה
 אלהינו לטוב לנו כל הימים לחינתנו כהיום
 הזה: (כה) וצדקה תהיה לנו כי נשמר
 לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה
 אלהינו באשר צונו: {ס} (א) כי
 יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
 באשמה לרשתה ונשל גוים
 רבים | מפניך החתי והגרגזשי והאמרי
 והכנעני והפרזי והחוי והיבוי שבעה גוים
 רבים ועצומים ממך: (ב) ונתתם יהוה
 אלהיך לפניהם והפיתם החרם תחרים אתם
 לאתכרת להם ברית ולא תחנם: (ג) ולא
 תתחתן גם בתך לאתתן לבנו ובתו לא

daughters to their sons or take their daughters for your sons. (4) For they will turn your children away from Me to worship other gods, and the LORD's anger will blaze forth against you and He will promptly wipe you out. (5) Instead, this is what you shall do to them: you shall tear down their altars, smash their pillars, cut down their sacred posts, and consign their images to the fire. (6) For you are a people consecrated to the LORD your God: of all the peoples on earth the LORD your God chose you to be His treasured people. (7) It is not because you are the most numerous of peoples that the LORD set His heart on you and chose you—indeed, you are the smallest of peoples; (8) but it was because the LORD favored you and kept the oath He made to your fathers that the LORD freed you with a mighty hand and rescued you from the house of bondage, from the power of Pharaoh king of Egypt. (9) Know, therefore, that only the LORD your God is God, the steadfast God who keeps His covenant faithfully to the thousandth generation of those who love Him and keep His commandments, (10) but who instantly requites with destruction those who reject Him—never slow with those who reject Him, but requiting them instantly. (11) Therefore, observe faithfully the Instruction—the laws and the rules—with which I charge you today.

תקח לְבַנְיָהּ: (ד) כִּי־יִסִיר אֶת־בְּנֵי מֵאֲחֵרֵי וְעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְתָרָה אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִידָה מִהָרָ: (ה) כִּי־אִם־כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצְבֹּתֵם תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׁרֹפוּן בְּאֵשׁ: (ו) כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ בְּחָר וְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַנּוֹת לֹא לְעַם סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: (ז) לֹא מֵרַבְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בְּכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמְּעֻט מִכָּל־הָעַמִּים: (ח) כִּי מֵאֲהֶבֶת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשְׁמְרוּ אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם הַיְצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִבְּיַד חֲזָקָה וַיִּפְדֶּךָ מִבְּיַת עַבָדִים מִיַּד פְּרַעֲוֵה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם: (ט) וַיְנַדְּעֵךָ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל־הַנֶּאֱמָן שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֻסָּד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאַלֶּף דּוֹר: (י) וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאָיו אֶל־פְּנֵיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחַר לְשִׁנְאוֹ אֶל־פְּנֵיו יִשְׁלֵם־לוֹ: (יא) וְשִׁמְרָתְךָ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם: {פ}

- Dtn 6,1** Und das ist das Gebot, das sind die Gesetze und Rechtsvorschriften, die ich euch im Auftrag des Herrn, eures Gottes, lehren soll und die ihr halten sollt in dem Land, in das ihr hinüberzieht, um es in Besitz zu nehmen.
- Dtn 6,2** Wenn du den Herrn, deinen Gott, fürchtest, indem du auf alle seine Gesetze und Gebote, auf die ich dich verpflichte, dein ganzes Leben lang achtest, du, dein Sohn und dein Enkel, wirst du lange leben.
- Dtn 6,3** Deshalb, Israel, sollst du hören und darauf achten, (alles, was der Herr, unser Gott, mir gesagt hat,) zu halten, damit es dir gut geht und ihr so unermesslich zahlreich werdet, wie es der Herr, der Gott deiner Väter, dir zugesagt hat, in dem Land, wo Milch und Honig fließen.
- Dtn 6,4** Höre, Israel! Jahwe, unser Gott, Jahwe ist einzig.
- Dtn** Darum sollst du den Herrn, deinen Gott, lieben mit ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit

- 6,5** ganzer Kraft.
Dtn Diese Worte, auf die ich dich heute verpflichte, sollen auf deinem Herzen geschrieben stehen.
- 6,6**
Dtn Du sollst sie deinen Söhnen wiederholen. Du sollst von ihnen reden, wenn du zu Hause sitzt und
6,7 wenn du auf der Straße gehst, wenn du dich schlafen legst und wenn du aufstehst.
Dtn Du sollst sie als Zeichen um das Handgelenk binden. Sie sollen zum Schmuck auf deiner Stirn
6,8 werden.
Dtn Du sollst sie auf die Türpfosten deines Hauses und in deine Stadttore schreiben.
- 6,9**
Dtn Und wenn der Herr, dein Gott, dich in das Land führt, von dem du weißt: er hat deinen Vätern
6,10 Abraham, Isaak und Jakob geschworen, es dir zu geben - große und schöne Städte, die du nicht
gebaut hast,
Dtn mit Gütern gefüllte Häuser, die du nicht gefüllt hast, in den Felsen gehauene Zisternen, die du
6,11 nicht gehauen hast, Weinberge und Ölbäume, die du nicht gepflanzt hast -, wenn du dann isst
und satt wirst:
Dtn nimm dich in Acht, dass du nicht den Herrn vergisst, der dich aus Ägypten, dem Sklavenhaus,
6,12 geführt hat.
Dtn Den Herrn, deinen Gott, sollst du fürchten; ihm sollst du dienen, bei seinem Namen sollst du
6,13 schwören.
Dtn Ihr sollt nicht anderen Göttern nachfolgen, keinem Gott eines Volkes, das in eurer
6,14 Nachbarschaft wohnt.
Dtn Denn der Herr, dein Gott, ist als eifersüchtiger Gott in deiner Mitte. Der Zorn des Herrn, deines
6,15 Gottes, könnte gegen dich entbrennen, er könnte dich im ganzen Land vernichten.
Dtn Ihr sollt den Herrn, euren Gott, nicht auf die Probe stellen, wie ihr ihn bei Massa auf die Probe
6,16 gestellt habt.
Dtn Ihr sollt auf die Gebote des Herrn, eures Gottes, genau achten, auf seine Satzungen und Gesetze,
6,17 auf die er dich verpflichtet hat.
Dtn Du sollst tun, was in seinen Augen richtig und gut ist. Dann wird es dir gut gehen und du kannst
6,18 in das prächtige Land, das der Herr deinen Vätern mit einem Schwur versprochen hat,
hineinziehen und es in Besitz nehmen.
Dtn Der Herr wird alle deine Feinde vor dir herjagen, wie er es zugesagt hat.
- 6,19**
Dtn Wenn dich morgen dein Sohn fragt: Warum achtet ihr auf die Satzungen, die Gesetze und
6,20 Rechtsvorschriften, auf die der Herr, unser Gott, euch verpflichtet hat?,
Dtn dann sollst du deinem Sohn antworten: Wir waren Sklaven des Pharaos in Ägypten und der Herr
6,21 hat uns mit starker Hand aus Ägypten geführt.
Dtn Der Herr hat vor unseren Augen gewaltige, unheilvolle Zeichen und Wunder an Ägypten, am
6,22 Pharaos und an seinem ganzen Haus getan,
Dtn uns aber hat er dort herausgeführt, um uns in das Land, das er unseren Vätern mit einem Schwur
6,23 versprochen hatte, hineinzuführen und es uns zu geben.
Dtn Der Herr hat uns verpflichtet, alle diese Gesetze zu halten und den Herrn, unseren Gott, zu
6,24 fürchten, damit es uns das ganze Leben lang gut geht und er uns Leben schenkt, wie wir es
heute haben.
Dtn Nur dann werden wir (vor Gott) im Recht sein, wenn wir darauf achten, dieses ganze Gesetz vor
6,25 dem Herrn, unserem Gott, so zu halten, wie er es uns zur Pflicht gemacht hat.

Haftara: Jeschajah 40:1-26

Isaiah 40:1-26

(1) Comfort, oh comfort My people, Says your God. (2) Speak tenderly to Jerusalem, And declare to her That her term of service is over, That her iniquity is expiated; For she has received at the hand of the LORD Double for all her sins. (3) A voice rings out: "Clear in the desert A road for the LORD! Level in the wilderness A highway for our God! (4) Let every valley be raised, Every hill and mount made low. Let the rugged ground become level And the ridges become a plain. (5) The Presence of the LORD shall appear, And all flesh, as one, shall behold— For the LORD Himself has spoken." (6) A voice rings out: "Proclaim!" Another asks, "What shall I proclaim?" "All flesh is grass, All its goodness like flowers of the field: (7) Grass withers, flowers fade When the breath of the LORD blows on them. Indeed, man is but grass: (8) Grass withers, flowers fade— But the word of our God is always fulfilled!" (9) Ascend a lofty mountain, O herald of joy to Zion; Raise your voice with power, O herald of joy to Jerusalem— Raise it, have no fear; Announce to the cities of Judah: Behold your God! (10) Behold, the Lord GOD comes in might, And His arm wins triumph for Him; See, His reward is with Him, His recompense before Him. (11) Like a shepherd He pastures His flock: He gathers the lambs in His arms And carries them in His bosom; Gently He drives the mother sheep. (12) Who measured the waters with the hollow of His hand, And gauged the skies with a span, And meted earth's dust with a measure, And weighed the mountains with a scale And the hills with a balance? (13) Who has plumbed the mind of the LORD, What man could tell Him His plan? (14) Whom did He consult, and who taught Him, Guided Him in the way of right? Who guided Him in

ישעיהו מ'א'-כ"ו

(א) נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: (ב) דברו על-לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל-חטאתיה: {ס} (ג) קול קורא במדבר פנו דרו יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: (ד) כל-גיא ינשא וכל-תר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: (ה) ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יחדו כי פי יהוה דבר: {פ} (ו) קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-הבשר חציר וכל-חסדו כציון השדה: (ז) יבש חציר נבל ציון כי רוח יהוה גשבה בו אכן חציר העם: (ח) יבש חציר נבל ציון ודבר-אלהינו יקום לעולם: {ס} (ט) על הר-גבה עלי-לך מבשרת ציון הרימי כפח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל-תיראי אמר לי לערי יהודה הגה אלהיכם: (י) הגה אדני יהוה בתזק יבוא וזרעו משלה לו הגה שכו אתו ופעלתו לפניו: (יא) פרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: {ס} (יב) מי-מדד בשעלו מים ושמים בתרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: (יג) מי-תכן את-רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: (יד) את-מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארח משפט וילמדוהו דעת ודרו תבינות יודיענו: (טו) הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: (טז) ולבנון אין די בער וחיתו אין די

knowledge And showed Him the path of wisdom? (15) The nations are but a drop in a bucket, Reckoned as dust on a balance; The very coastlands He lifts like motes. (16) Lebanon is not fuel enough, Nor its beasts enough for sacrifice. (17) All nations are as naught in His sight; He accounts them as less than nothing. (18) To whom, then, can you liken God, What form compare to Him? (19) The idol? A woodworker shaped it, And a smith overlaid it with gold, Forging links of silver. (20) As a gift, he chooses the mulberry— A wood that does not rot— Then seeks a skillful woodworker To make a firm idol, That will not topple. (21) Do you not know? Have you not heard? Have you not been told From the very first? Have you not discerned How the earth was founded? (22) It is He who is enthroned above the vault of the earth, So that its inhabitants seem as grasshoppers; Who spread out the skies like gauze, Stretched them out like a tent to dwell in. (23) He brings potentates to naught, Makes rulers of the earth as nothing. (24) Hardly are they planted, Hardly are they sown, Hardly has their stem Taken root in earth, When He blows upon them and they dry up, And the storm bears them off like straw. (25) To whom, then, can you liken Me, To whom can I be compared? —says the Holy One. (26) Lift high your eyes and see: Who created these? He who sends out their host by count, Who calls them each by name: Because of His great might and vast power, Not one fails to appear.

Jes 40,1

Tröstet, tröstet mein Volk, / spricht euer Gott.

Jes 40,2

Redet Jerusalem zu Herzen / und verkündet der Stadt, dass ihr Frondienst zu Ende geht, / dass ihre Schuld beglichen ist; denn sie hat die volle Strafe erlitten / von der Hand des Herrn / für all ihre Sünden.

Jes 40,3

Eine Stimme ruft: / Bahnt für den Herrn einen Weg durch die Wüste! Baut in der Steppe eine ebene Straße / für unseren Gott!

Jes 40,4

Jedes Tal soll sich heben, / jeder Berg und Hügel sich senken. Was krumm ist, soll gerade

עוֹלָה: {פ}

(יז) כָּל־הַגּוֹיִם כְּאֶזַּן נִגְדָו מֵאָפֶס וְתַהוּ נִחְשְׁבוּ־לוֹ: (יח) וְאֶל־מִי תִדְמִיּוּן אֶל וּמַה־דְמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ: (יט) הַפֶּסֶל נִסְדָּו חֲרָשׁ וְצִרְיָה בַזָּהָב יִרְקַעְנֻוּ וּרְתִיקוֹת כֶּסֶף צוּרָף: (כ) הַמִּסְכָּן תְּרוֹמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחָר חֲרָשׁ חֲכָם יִבְקֹשׁ־לוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט: {ס} (כא) הֲלוֹא תִדְעוּ הֲלוֹא תִשְׁמְעוּ הֲלוֹא הִגִּיד מֵרֵאשׁ לְכֶם הֲלוֹא הִבְיַנּוּתְהֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ: (כב) הֵי־יֵשֵׁב עַל־חֹג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ פַחַגְבִּים הַנּוֹטָה כְּדֹק שָׁמַיִם וַיִּמְתְּחֶם כְּאֹהֶל לְשָׁבֶת: (כג) הַנּוֹתָן רוֹזְנִים לְאֵין שֹׁפְטֵי אֶרֶץ פִּתְהוּ עֲשֹׂה: (כד) אֶף בַּל־נִטְעוּ אֶף בַּל־זָרְעוּ אֶף בַּל־שִׁרְשׁוּ בְּאֶרֶץ גִּזְעָם וְגַם־נִשְׁפָּף בָּהֶם וַיִּכְשׁוּ וַיִּסְעֲרֶהָ בְּקֹשׁ תִּשְׁאָם: {ס} (כה) וְאֶל־מִי תִדְמִיּוּנִי וְאֲשַׁנֶּה יֵאמָר קְדוֹשׁ: (כו) שְׂאוּ־מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֱלֹהֵ הַמּוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם לְכֹלֶם בְּשֵׁם יְקִרָא מְרַב אוֹנִים וְאִמְיָן כֹּחַ אִישׁ לֹא נַעֲדָר: {ס}

werden, / und was hügelig ist, werde eben.

Jes 40,5

Dann offenbart sich die Herrlichkeit des Herrn, / alle Sterblichen werden sie sehen. / Ja, der Mund des Herrn hat gesprochen.

Jes 40,6

Eine Stimme sagte: Verkünde! / Ich fragte: Was soll ich verkünden? Alles Sterbliche ist wie das Gras / und all seine Schönheit ist wie die Blume auf dem Feld.

Jes 40,7

Das Gras verdorrt, die Blume verwelkt, / wenn der Atem des Herrn darüber weht. / Wahrhaftig, Gras ist das Volk.

Jes 40,8

Das Gras verdorrt, die Blume verwelkt, / doch das Wort unseres Gottes bleibt in Ewigkeit.

Jes 40,9

Steig auf einen hohen Berg, / Zion, du Botin der Freude! Erheb deine Stimme mit Macht, / Jerusalem, du Botin der Freude! Erheb deine Stimme, fürchte dich nicht! / Sag den Städten in Juda: / Seht, da ist euer Gott.

Jes 40,10

Seht, Gott der Herr, kommt mit Macht, / er herrscht mit starkem Arm. Seht, er bringt seinen Siegespreis mit: / Alle, die er gewonnen hat, gehen vor ihm her.

Jes 40,11

Wie ein Hirt führt er seine Herde zur Weide, / er sammelt sie mit starker Hand. Die Lämmer trägt er auf dem Arm, / die Mutterschafe führt er behutsam.

Jes 40,12

Wer misst das Meer mit der hohlen Hand? / Wer kann mit der ausgespannten Hand den Himmel vermessen? / Wer misst den Staub der Erde mit einem Scheffel? Wer wiegt die Berge mit einer Waage / und mit Gewichten die Hügel?

Jes 40,13

Wer bestimmt den Geist des Herrn? / Wer kann sein Berater sein und ihn unterrichten?

Jes 40,14

Wen fragt er um Rat / und wer vermittelt ihm Einsicht? Wer kann ihn über die Pfade des Rechts belehren? / Wer lehrt ihn das Wissen / und zeigt ihm den Weg der Erkenntnis?

Jes 40,15

Seht, die Völker sind wie ein Tropfen am Eimer, sie gelten so viel wie ein Stäubchen auf der Waage. / Ganze Inseln wiegen nicht mehr als ein Sandkorn.

Jes 40,16

Der Libanon reicht nicht aus für das Brennholz, / sein Wild genügt nicht für die Opfer.

Jes 40,17

Alle Völker sind vor Gott wie ein Nichts, / für ihn sind sie wertlos und nichtig.

Jes 40,18

Mit wem wollt ihr Gott vergleichen / und welches Bild an seine Stelle setzen?

Jes 40,19

Der Handwerker gießt ein Götterbild, / der Goldschmied überzieht es mit Gold / und fertigt silberne Ketten dazu.

Jes 40,20

Wer arm ist, wählt für ein Weihegeschenk / ein Holz, das nicht fault; er sucht einen fähigen Meister, / der ihm das Götterbild aufstellt, / sodass es nicht wackelt. (41,6) Dabei hilft einer dem

ändern; / er sagt zu seinem Bruder: Pack an! (41,7) So ermuntert der Handwerker den Goldschmied, / der, der glättet, den Schmied am Amboss; er sagt: Die Lötung ist gut!, / dann befestigt er das Ganze mit Nägeln, / damit es nicht wackelt.

Jes 40,21

Wisst ihr es nicht, hört ihr es nicht, / war es euch nicht von Anfang an bekannt? Habt ihr es nicht immer wieder erfahren / seit der Grundlegung der Erde?

Jes 40,22

Er ist es, der über dem Erdenrund thront; / wie Heuschrecken sind ihre Bewohner. Wie einen Schleier spannt er den Himmel aus, / er breitet ihn aus wie ein Zelt zum Wohnen.

Jes 40,23

Er macht die Fürsten zunichte, / er nimmt den Richtern der Erde jeden Einfluss.

Jes 40,24

Kaum sind sie gesät und gepflanzt, / kaum wurzelt ihr Stamm in der Erde, da bläst er sie an, sodass sie verdorren; / der Sturm trägt sie fort wie Spreu.

Jes 40,25

Mit wem wollt ihr mich vergleichen? / Wem sollte ich ähnlich sein?, spricht der Heilige.

Jes 40,26

Hebt eure Augen in die Höhe und seht: / Wer hat die (Sterne) dort oben erschaffen? Er ist es, der ihr Heer täglich zählt und heraufführt, / der sie alle beim Namen ruft. Vor dem Allgewaltigen und Mächtigen / wagt keiner zu fehlen.